

v daném případě nestalo, naopak žal. úřad odmítl o odvolání st-lčíně vůbec rozhodnouti, poněvadž lhůta podle ustanovení § 97 odst. 2 org. zák. již uplynula a stalo se usnesení okr. výboru pravoplatným, třebaže okr. výbor nebyl podle § 91 v souvislosti s §em 53 odst. 3 org. zák. příslušným k vydání tohoto usnesení.

Tento názor žal. úřadu však není správný, neboť odst. 2 § 97 org. zák. má na mysli zcela jiné případy, totiž ony, kde jde o usnesení okr. zastupitelstva, výboru nebo komisi, které se přičií zákonu nebo vybočují z mezí působnosti okr. zastupitelstva, výboru nebo komisi, jež může i zem. president sám ve lhůtě nejvýše šesti měsíců ode dne jejich uveřejnění z úřední povinnosti zrušiti, tedy o usneseníh okr. zastupitelstva, výboru nebo komisi, která nepodléhají odvolání v cestě instanční a kde rozhoduje okr. hejtman nebo zem. president z moci dozorčí.

Ve sporném případě rozhodoval sice o žádosti st-lčíně okr. výbor, ačkoliv k tomu vzhledem k ustanovení § 91 v souvislosti s §em 53 odst. 3 org. zák. nebyl kompetentní, avšak, poněvadž šlo o spor ve věci vdovské pense, kde odvolání není vyloučeno, nemohl se žal. úřad odvolati na ustanovení § 97 odst. 2 org. zák. a odmítnouti odvolání, nýbrž bylo jeho povinností, aby odvolání to vyřídil.

Vycházel-li však žal. úřad z názoru, že rozhodnutí okr. výboru, třeba nezákonné, nabylo právní moci vzhledem k tomu, že nebylo zem. presidentem ve smyslu § 97 odst. 2 org. zák. zrušeno ve lhůtě 6 měsíců, jest jeho názor mylný, jakž zavinil nesprávný výklad cit. ustanovení. I slušelo nař. rozhodnutí zem. úřadu v Brně zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.896.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I. * Zaměstnavateli nelze po dobu, po kterou práce byly přerušeny, ukládati placení pojistného jen proto, že přerušeni práce oznámil na formuláři odhlášky. — II. Pojistná povinnost učně nezaniká již faktickým přerušením prací sezonního podniku (zednického), pokud jen trvá smluvní pohotovost učňova k výkonu smluvených prací.

(Nález ze dne 7. května 1935 č. 15.730/35.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 11.025/34.

Věc: Ladislav K. v T. proti zemskému úřadu v Bratislavě o sociální pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. úřad v Rimavské Sobotě výměrem z 9. září 1931 nevyhověl odvolání st-le z platebního výměru okr. nemoc. pojišťovny v Rimavské Sobotě z 11. dubna 1931, kterým bylo mu uloženo zaplatiti pojistné nemocenského, invalidního a starobního pojištění za učně, ve

výměru jmenované, v mimosezonním období let 1928 až 1931. V důvodech se praví, že pojistná povinnost nezaniká podle § 7 zák. č. 221/1924 ve znění zák. č. 184/1928 Sb. zastavením práce, nýbrž jen zrušením smlouvy učňovské, ježto i mimo sezonu jsou učňové pohotoví k práci a zaměstnavatel může pohotovostí tou disponovati a kromě toho navštěvují učňové učňovskou pokračovací školu, aby nabyli potřebného vzdělání teoretického.

Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhověl dalšímu odvolání st-lovu a potvrdil výměr okr. úřadu z jeho důvodů, k nimž dodal: »Z učňovských smluv se zjišťuje, že učňovský poměr trval u P. od 1. září 1928 do 1. září 1930, u M. od 1. června 1928 do 1. června 1931, u K. od 20. července 1928 do 20. července 1930, u G. od 1. září 1927 do 1. září 1930 a u Sz. od 1. srpna 1927 do 1. srpna 1930. Pojišťovna nevzala na vědomí odhlášky učňů, které se staly pro částečnou nezaměstnanost v podniku. Odvolatel jinak neprokázal, že učinil oznámení o přerušení prací u okr. nemoc. pojišťovny. Neučinil tak ani podle odst. 4 vl. nař. 27/1930 Sb. Pouhým přerušením efektivního výkonu prací nenastává zánik pojištění podle § 7 odst. 2 zák. č. 221/24 Sb., neboť učňovský poměr trval dále. Odhlášovati učně odhláškami při omezení práce v podniku a přihlašovati je opět dnem zahájení prací — když nenastala změna ve smluvním poměru — nemá opory v zákoně. Poněvadž jiným způsobem oznámení o přerušení práce ani tak se nestalo, nemělo odvolání úspěchu.«

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad stojí na stanovisku, že pojistný poměr učňů, o něž tu jde, trval i v době mimosezonní a že zaměstnavatel jest povinen i po tuto dobu platiti pojistné, poněvadž neprokázal, že přerušení prací okr. nemoc. pojišťovně oznámil. Stížnost předem prohlašuje za nezákonné stanovisko žal. úřadu o trvání pojistného poměru v době přerušení prací a poukazuje na § 7 zák. č. 221/1924, podle něhož pojištění zaniká, když pojištěnec přestane vykonávati práce nebo služby.

Námítka ta není důvodná. Stačí tu poukázati na nář. Boh. A 11.025/34, kdež byl vysloven a blíže odůvodněn právní názor, že pojistná povinnost učně nezaniká už faktickým přerušením prací sezonního podniku (zednického), pokud jen trvá smluvní pohotovost učňova k výkonu smluvených prací.

Stížnost však v dalším tvrdí, že v daném případě učňové nebyli mimo sezonu st-li k dispozici, byli propuštěni do svých domovů, mohli se zaměstnávat jak chtěli, nedostávali mzdy a jen na počátku jarní sezony se musili přihlásiti. Tím uplatňuje stížnost zřejmě, že v době mimosezonní nebylo smluvní pohotovosti učňů ke konání prací st-li, kterážto skutečnost podle toho, co shora uvedeno, má pro posouzení existence pojistného poměru rozhodný význam.

Této okolnosti však žal. úřad vůbec nevyšetřil, spokojil se zjištěním, že předložené smlouvy znějí na nepřetržitou dobu dvou, resp. tří let a že učňové i mimo sezonu navštěvují učňovskou školu, ačkoliv st-l již v odvolání uplatňoval, že v době mimo sezonu nemůže s učni dispono-

vati a že jsou jen po dobu sezony u něho zaměstnání. Zůstala tudíž skutková podstata v důležitém bodě neúplnou.

Právem brojí také stížnost v dalším proti stanovisku žal. úřadu, že st-1 jest povinen i po dobu přerušení prací za trvání pojistného poměru platiti pojistné proto, poněvadž neprokázal, že přerušení prací pojišťovně řádně oznámil, což podle názoru žal. úřadu nemůže se státi »odhláškou«, t. j. na formuláři určeném pro odhlašování pojištěnců podle § 17 zák. 221/24 Sb.

Podle § 3 odst. 4 vl. nař. č. 27/1930 Sb. pojistné pro pojištění invalidní a starobní nevyměřuje se za pracovní přestávky, trvající aspoň 4 kalendářní dny za sebou jdoucí, oznámí-li zaměstnavatel přerušení práce příslušné nemocenské pojišťovně včas, t. j. do 6 dnů ode dne, kdy pracovní přestávka nastala. Slovem »včas« má tato norma na mysli lhůty § 17, což zjevně z dalších slov, »t. j. do 6 dnů«. Nemá-li zákon ani zde ani jinde co do formy oznamování přerušení práce a případných sankcí výslovných ustanovení, nelze nahlédnouti, proč by hlášení přerušení práce se nemohlo dít na formuláři odhlášky (§§ 17, 18 odst. 4 zák. č. 221/24 Sb.), obzvláště když cit. ustanovení § 3 odst. 4 dikcí »včas« má zřejmě na mysli předpis § 17 cit. zák. o lhůtě přihlašovací a odhlašovací. Avšak i kdyby mohlo ohlášení přerušení práce býti kvalifikováno za ohlášení změn podle § 19 cit. zák., není ani zde stanovena nějaká závazná forma pro ohlášení.

Bylo proto nař. rozhodnutí, jež jednak spočívá na řízení vadném, jednak je nezákonné, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Pokud pak stížnost ještě uvádí, že podle učňovské smlouvy nepředvídané výdaje zatěžují rodiče učňů, a z tohoto ustanovení smlouvy hledí dovoditi, že proto nanejvýše rodiče učňů by mohli býti přidrženi k placení požadovaného pojistného, přehlíží ustanovení § 163 cit. zák. č. 221/1924 Sb., podle něhož jest vůči pojišťovně zavázán zaměstnavatel platiti celé pojistné.

Č. 11.897.

Vodní právo: I. Vodní družstva podle zák. vod. mohou býti zřizována toliko za účelem staveb ochranných a regulačních, jakož i děl odvodňovacích a zavlažovacích, nikoliv též k přívodu hnací síly pro díla k užívání vody, jež se nalézají v družstevním obvodu. — II. Vodoprávní úřady jsou povolány rozhodovati ve sporu o zrušení členství ve vodním družstvu. — III. Vodní družstvo podle vod. zák. nebo zvláštní útvar zachovaný z dob starších?

(Nález ze dne 8. května 1935 č. 2594/33.)

Prejudikatura: ad. I. Boh. A 5305/26.

Věc: Firma St. Bros. Company v Br. (adv. Dr. Artur Schiff z Karl. Varů) proti zemskému úřadu v Praze (za spolužalovanou stranu Priv.